

DOM

afsagt den 4. april 2013 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Vogter, Mogens Heinsen og Michael Ellehauge) i ankesagerne

V.L. B-0724-12

(advokat Karsten Høj, København)

mod

Patientskadeankenævnet

(Kammeradvokaten v/advokat Inge Houe, København)

og V.L. B-0725-12

A

(advokat Karsten Høj, København)

mod

Ankestyrelsen

(Kammeradvokaten v/advokat Inge Houe, København)

Retten i Århus har den 20. februar 2012 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 7-1037/2010 og BS 7-1038/2010).

Påstande

For landsretten har appellanten, *A*

gentaget påstandene nedlagt for byretten.

De indstævnte, Patientskadeankenævnet og Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet. Patientskadeankenævnet har gentaget sin subsidiære påstand for byretten om hjemvisning

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt nye bilag, herunder en erklæring af 25. februar 2013 fra professor E om baggrunden for A's opsigelse af sit kliniske lektorat ved Universitet i 2009. Der er endvidere fremlagt oplysninger fra P om, at dennes indtægt ved akutlægebilen i årene 2010-2012 udgjorde henholdsvis 241.367,82 kr., 241.771,38 kr. og 284.837 kr.

Forklaringer

A har supplerende forklaret, at det i 2001 blev vedtaget, at amterne skulle ansætte en leder af det præhospitale område. Dengang var det en halvtidsstilling. Hun har i hele sit arbejdsliv interesseret sig for det akutte område, herunder navnlig det, der foregår uden for hospitalet. Efter dannelsen af regionerne er afstanden til hospitalernes akutafdelinger blevet længere, og derfor har man øget den præhospitale indsats. Der er i Region 9 biler og en helikopter, men det er et problem at skaffe tilstrækkeligt med læger. Hun kunne således uden problemer få vagter. Hun ville nok tage 2-3 vagter om måneden. Hun er stadig leder af det præhospitale område i Region Indtil 2005 var hun halvdelen af tiden almindelig narkoseoverlæge. Heri indgik også kørsel med lægebilen. I 2005 blev den halvdel erstattet af en stilling som leder af traumecentret. I dag er stillingen som lægelig chef for det præhospitale område i regionen en fuldtidsstilling. Hun fik stillingen, fordi hun var den bedst kvalificerede, og den er udtryk for et naturligt advancement. Hun ville således have haft stillingen også uden skaden. Hun kunne godt tage vagter med akutbilen uden for sin almindelige arbejdstid, herunder i weekender. Det ville også være godt for hendes arbejde som leder for området, herunder muligheden for at kvalitets sikre arbejdet, og hendes kolleger i Region og Region har da også valgt at tage sådanne vagter. Lægers mulighed for biindkomst ligger primært ved akutbilerne og arbejde på privathospitaler. I forbindelse med hendes start i lederstillingen i 2001 måtte hun bruge meget tid på det nye job, da der skete en række ændringer, herunder nedlæggelse af akutafdelinger flere steder. Efter stillingsændringen i 2008 har hun sin arbejdsplads på regionskontoret og ikke som tidligere på hospitalet. Havde hun haft lægebilvagter, ville hun også bevare sin kliniske erfaring og således have været noget værd som underviser. Hun har som adjungeret lektor mulighed for at holde eksterne forelæsninger, men det gør hun faktisk ikke. Hun fungerer derimod som vejleder og bedømmer, men ind-

tjeningen derved er begrænset, typisk ca. 10.000 kr. om året. Inden for hendes område er der ikke så mange muligheder for bijob, hvis man ikke kan deltage i det kliniske arbejde.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Med henblik på at vurdere, om *A* i forbindelse med tilskadekomsten i 2005 har lidt et erhvervsevnetab på mindst 15 %, skal der på afgørelsestidspunktet opstilles en prognose for, hvad hun ville have tjent, hvis skaden ikke var sket, som skal sættes i forhold til prognosen for, hvad hun må antages at ville kunne tjene med skaden. Der skal herved - såfremt der foreligger de fornødne sikre oplysninger herom - tillige tages hensyn til de indtægtsforhold - herunder biindtægter - som hun uden skaden må antages at ville have haft efter skadens indtræden.

Efter de oplysninger, der foreligger om *A*'s indtægtsforhold i de seneste 3 år forud for skaden, herunder oplysningerne om indtægter ved beskæftigelse ud over hovedstillingen, er der ikke grundlag for at antage, at hun uden skaden ville have opnået en sådan højere indtægt, herunder ved bibeskæftigelse, at hendes erhvervsevne kan anses nedsat med mindst 15 %. Det bemærkes herved, at hun i seneste 3 år forud for skaden i gennemsnit tjente ca. 58.000 kr. om året ved kørsel med lægebilen. Opsigelsen af det kliniske lektorat kan efter det oplyste ikke anses for en følge af tilskadekomsten, men derimod ændringen af hovedstillingen - og deraf følgende fravær fra anæstesiaafdelingen - som ifølge hendes egen forklaring ikke har sammenhæng med tilskadekomsten.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagernes udfald sammenholdt med parternes påstande skal *B* som mandatar for *A*, betale sagsomkostninger for landsretten til Patientskadeankenævnet med 75.000 kr. og til Ankestyrelsen med 50.000 kr. Beløbene vedrører de indstævntes udgifter til advokatbistand og er inkl. moms. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbene lagt vægt på sagernes økonomiske værdi og deres omfang, herunder

at de er behandlet sammen.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

B som mandatar for A skal betale sagsomkostninger for landsretten til Patientskadeankenævnet med 75.000 kr. og til Ankestyrelsen med 50.000 kr.

De idømte sagsomkostninger, der forrentes efter rentelovens § 8 a, skal betales inden 14 dage.

Vogter

Mogens Heinsen

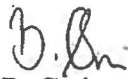
Michael Ellehauge

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 4. april 2013.

B. Ørris

retssekretær